

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 117: Forslag til lov om ændring af straffeloven, adoptionsloven og retsplejeloven. (Børnepornografi, seksuel udnyttelse af børn, salg af børn og gennemførelse af straffesager om seksuelt misbrug af børn m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 10/12 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

I den her lov handler det om flere ting, nemlig om ændring af straffeloven, adoptionsloven og retsplejeloven. Lovforslaget indebærer en række ændringer til straffeloven, adoptionsloven og retsplejeloven.

Seksuelt udnyttelse af børn i sine forskellige former er forbrydelser af den værste slags. Og det er desværre hverken første eller sidste gang, at vi i dette Ting behandler lovforslag, der forsøger af dæmme op for de her vederstyggelige forbrydelser. For nylig havde vi faktisk debatten her i salen i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 7, hvor vi snakkede om, at der nu skal gøres en indsats for at imødekomme børnenes tarv netop i de her sager.

Her er første del, for der er ingen tvivl om, og slet heller ikke efter den debat, der var før, at vi jo alle her i salen har én fælles interesse, nemlig at beskytte børnene mod seksuel udnyttelse, hvad enten det drejer sig om børneprostitution, børneporno eller anden form for seksuel misbrug af børn.

Det står klart, at de her forbrydelser i dag er internationaliserede. De finder sted på tværs af landegrænserne. Børn og børneporno handles og sælges fra land til land og ikke mindst via de globale kommunikationsmidler som internettet.

Kl. 17.10

Vi har hørt om internationale, pædofile netværk, hvor man udveksler pædofilt materiale af den allerværste slags. Derfor er det vigtigt, at vi bekæmper den kriminalitet på internationalt plan.

Når kriminaliteten er international, så bør vi altså også samordne lovgivningen internationalt. Det her forslag indeholder derfor et antal nødvendige ændringer af den danske lovgivning, sådan at den lever op til de aftaler, vi har

indgået med FN og EU. Lovforslaget indeholder desuden nogle ændringer af retsplejeloven vedrørende videoafhøring af børn op til 12 år. De her lovændringer bygger på betænkningen fra Justitsministeriets arbejdsgruppe angående gennemførelse af straffesager mod børn.

Lovforslaget kan her således opdeles i tre hovedområder, nemlig den seksuelle udnyttelse af børn, ændringen af adoptionsloven og forslaget om videoafhøring.

Hvad angår ændringen til lovgivningen vedrørende den seksuelle udnyttelse af børn i prostitution, billedporno og film m.v., støtter vi de ændringer. Det gør, at vi lever op til de internationale aftaler, som vi har underskrevet, og de forbrydelser må og skal bekæmpes i internationalt samarbejde. Også skærpelsen af strafferammerne ligger i forlængelse af vore internationale aftaler.

Den foreslåede ændring i adoptionsloven er en præcisering af reglerne vedrørende adoption, sådan at det helt klart er strafbart for en mellemmand at betale for at få samtykke til adoption. Vi lever hermed så op til FN's tillægsprotokol om det her emne. Det skal dog præciseres, at det allerede i dag er strafbart at optræde som mellemmand ved adoption, medmindre man altså er en organisation, der har tilladelse hertil.

Justitsministeriet foreslår også på baggrund af retsplejeloven i arbejdsgruppens betænkning, som vi har fået her, at man udfører videoafhøring af børn op til 12 år, samt at disse optagelser kan benyttes som bevismateriale i retssalen.

Der er forskellige problemer af retssikkerhedsmæssig art i det her forslag. Man kan stille spørgsmålene: Skal den sigtede eller mistænkte overvære videoafhøringen samtidig eller bagefter? Eller hvordan sikrer man den sigtedes eller mistænktes ret til at stille supplerende spørgsmål?

Som det fremgår af arbejdsgruppens betænkning, kan der siges meget fornuftigt til de her spørgsmål. Der er argumenter til begge sider.

Man har i det her lovforslag valgt at beskytte barnet i selve afhøringsituationen ud fra den betragtning, at netop barnet er den svageste part, og fordi seksuelle krænkelse er særlig belastende. Den sigtede eller mistænkte kan derfor først se optagelsen efterfølgende. Til gengæld opstilles der særlige betingelser for, at der er en forsvarer til stede ved videoafhøringen til at forsvare den sigtedes eller mistænktes interesser.

Den sigtede eller mistænkte og dennes forsvarer kan desuden begære en genafhøring af